

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: ABRvS 2008-10-08

Ouden, W. den

Citation

Ouden, W. den. (2009). Annotation: ABRvS 2008-10-08. *Administratiefrechtelijke Beslissingen*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/14934>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/14934>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

AB 2009/223**RAAD VAN STATE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK (MEERVOUDIGE KAMER)**

8 oktober 2008, nr. 200801010/1

(Mrs. D.A.C. Slump, W.D.M. van Diepenbeek, P.B.M.J. van der Beek-Gillessen)

m.nt. W. den Ouden

LJN BF7186

Awb art. 4:21, 4:48**[Essentie] Subsidiebegrip; juridisch karakter financiële bijdrage niet afhankelijk van door betrokkenen gehanteerde benaming.**

Zoals ook de rechtbank onder verwijzing naar de parlementaire geschiedenis bij de totstandkoming van titel 4.2 van de Awb (*Kamerstukken II 1994/95, 23 700, nr. 3, p. 60 en nr. 5, p. 12 en Handelingen II, 31 januari 1996, p. 3662-3663*) heeft overwogen, is voor het antwoord op de vraag of een aanspraak op financiële middelen moet worden aangemerkt als een subsidie niet doorslaggevend of partijen deze als zodanig aanmerken, maar of deze aanspraak valt onder de omschrijving in art. 4:21 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechtbank heeft de tegemoetkoming in de kosten van het doen varen van gondels in de Delftse grachten terecht aangemerkt als een aanspraak op financiële middelen die worden verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van appelland en daarmee als een subsidie van het college aan appelland.

[Tekst] Appelland, te X., tegen de uitspraak in zaak nr. 07/3856 van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 januari 2008 in het geding tussen:

appelland, en het college van burgemeester en wethouders van Delft.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 november 2006 heeft het college van burgemeester en wethouders van Delft (hierna: het college) de aan appelland verleende bijdrage ingetrokken en het aan hem voor het jaar 2006 verstrekte voorschot teruggevorderd.

Bij besluit van 11 april 2007 heeft het college het door appelland daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 16 januari 2008, verzonden op 18 januari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het door appelland daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen, *red.*).

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 7 februari 2008, hoger beroep ingesteld. De gronden van het hoger beroep zijn aangevuld bij brief van 19 februari 2008.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 augustus 2008, waar appelland, in persoon en bijgestaan door mr. P.J.L.J. Duijsens, advocaat te Den Haag, en het college, vertegenwoordigd door mr. W.J.E. van der Werf, advocaat te Den Haag, en mr. H.C.W.M. Moesker, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3 van de Algemene subsidieverordening gemeente Delft 2002 (hierna: de verordening), gelezen in samenhang met artikel 2 van de Subsidieverordening maatschappelijke activiteiten, voor zover hier van belang, kan het college subsidie verstrekken voor activiteiten op het beleidsterrein toerisme.

2.2. Het college heeft bij brief van 17 februari 2005 aan appelland bericht dat hij het project "Gondels in de Delftse grachten 2004" van appelland financieel wil steunen. Het college heeft daarbij nadere verplichtingen gesteld, waaronder de verplichting dat appelland zijn project op dezelfde schaal als 2004 en gedurende het gehele toeristenseizoen van april tot en met oktober continueert in de jaren 2005 tot en met 2007.

2.3. Appelland betoogt in de eerste plaats dat de rechtbank de brief van 17 februari 2005 ten onrechte heeft aangemerkt als een besluit tot subsidieverlening. De financiële bijdrage is slechts een waarderingsbijdrage, aldus appelland. Uit een eerdere brief van 16 februari 2005 blijkt immers dat geen subsidie kan worden verstrekt. Voorts stelt appelland zich op het standpunt dat hij zich aan de aan de bijdrage verbonden verplichtingen heeft gehouden en dat hij slechts door overmacht in het jaar 2006 niet heeft kunnen varen met de gondels.

2.3.1. Bij brief van 16 februari 2005 heeft het college aan appelland laten weten dat geen subsidie of bijdrage kan worden verstrekt voor de kosten die appelland heeft gemaakt in het jaar 2004 voor zijn gondelproject. Bij brief van 17 februari 2005 heeft het college een waarderingsbijdrage verstrekt voor de jaren 2005 tot en met 2007.

Zoals ook de rechtbank onder verwijzing naar de parlementaire geschiedenis bij de totstandkoming van titel 4.2 van de Awb (*Kamerstukken II, 1994-1995, 23 700, nr. 3, p. 60 en nr. 5, p. 12 en Handelingen II, 31 januari 1996, p. 3662-3663*) heeft overwogen, is voor het antwoord op de vraag of een aanspraak op financiële middelen moet worden aangemerkt als een subsidie niet doorslaggevend of partijen deze als zodanig aanmerken, maar of deze aanspraak valt onder de omschrijving in artikel 4:21 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechtbank heeft de tegemoetkoming in de kosten van het doen varen van

gondels in de Delftse grachten terecht aangemerkt als een aanspraak op financiële middelen die worden verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van appellant en daarmee als een subsidie van het college aan appellant. De bevoegdheid daartoe is gelegen in artikel 3 van de verordening. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht en op goede gronden geoordeeld dat de brief van 17 februari 2005 verlening van een subsidie in de zin van artikel 4:21 van de Awb behelst, waarop ook artikel 4:48 van de Awb van toepassing is.

2.3.2. Het college heeft aan de subsidie de onder 2.2 vermelde verplichting verbonden dat appellant zijn project continueert in de jaren 2005 tot en met 2007 met dezelfde schaal als 2004 gedurende het gehele toeristenseizoen van april tot en met oktober. De rechtbank heeft, onbestreden in hoger beroep, vastgesteld dat appellant in de jaren 2006 en 2007 geen uitvoering aan het gondelproject heeft gegeven. Derhalve heeft hij in die jaren het gondelproject niet op de vereiste wijze gecontinueerd en daarmee gehandeld in strijd met de aan de subsidie verbonden verplichting. Het college was dan ook bevoegd om met toepassing van artikel 4:48, eerste lid, aanhef en onder a dan wel b, van de Awb deze subsidie in te trekken. Nu deze verplichting in de brief van 17 februari 2005 is opgenomen en appellant haar kende, leidt de omstandigheid dat de aard van de financiële tegemoetkoming voor appellant niet duidelijk was er niet toe dat het college omwille van de rechtszekerheid geen toepassing zou mogen geven aan artikel 4:48 van de Awb.

Met de rechtbank is de Afdeling voorts van oordeel dat het college ook in redelijkheid van deze bevoegdheid gebruik heeft kunnen maken. Dat appellant vanwege de staat van de gondels dan wel de noodzaak tot reparatie in 2006 niet met de gondels heeft kunnen varen en tot op heden niet kan varen, komt voor zijn eigen rekening. Nu de gestelde verplichting erop is gericht de continuïteit van de te subsidiëren activiteit in 2006 en 2007 te waarborgen, bestaat evenmin grond voor het oordeel dat het college de intrekking had dienen te beperken tot het jaar 2006.

De rechtbank heeft het beroep van appellant dan ook terecht en op goede gronden verworpen. Het betoog faalt.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te bevestigen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;
recht doende:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot

1. Deze uitspraak is niet heel spannend maar toch het signaleren waard omdat de situatie die aan de orde is in de praktijk regelmatig voor komt. Het geschil heeft betrekking op een financiële "waarderingsbijdrage" die door het college van B&W van Gouda is verstrekt aan appellant voor een gondelproject in de grachten van Delft, uit te voeren in het toeristenseizoen van de jaren 2005, 2006 en 2007. Eind 2006 wordt het besluit tot verlenen van de bijdrage ingetrokken en worden de voorschotten verstrekt over 2006 teruggevorderd. Dit omdat er in 2006 geen gondels voeren in de Delftse grachten; die lagen ter reparatie op een werf. Een klassiek geval van niet uitgevoerde activiteiten wat logischerwijze leidt tot intrekking c.q. lagere vaststelling van de subsidie (zie art. 4:46, lid 2, sub a en 4:48, lid 1 sub a Awb) zou men denken, maar de gondelier ziet dat anders. Die stelt dat er geen sprake is van een subsidie, maar van een waarderingsbijdrage, een begrip dat het college in het toekenningsbesluit inderdaad gebruikt. Het zou daarom volgens appellant (zo leest men in de aangevallen Haagse rechtbankuitspraak met reg.nr. AWB07/3856) gaan om een sponsorovereenkomst en die niet zou kunnen worden ingetrokken op grond van art. 4:48 Awb.

2. Het komt veelvuldig voor dat subsidieverstrekkings in beschikkingen anders worden genoemd; begrippen als waarderingsbijdrage, ondersteuningsbijdrage en aanvulling van het exploitatietekort geven wellicht preciezer aan wat het verstreckende bestuursorgaan voor ogen staat, maar kunnen gemakkelijk tot misverstanden leiden, waardoor, er soms zoals in casu, onnodig wordt geprocedeerd. Terecht stellen de Rechtbank Den Haag en de Afdeling bestuursrechtspraak dat de benaming die partijen geven aan een subsidieverstrekking niets verandert aan het subsidie karakter van de betreffende financiële bijdrage. Art. 4:21 Awb bevat immers een materieel subsidiebeprij; iedere aanspraak op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op activiteiten van de aanvrager anders dan betalingen voor geleverde goederen of diensten valt onder de reikwijdte van titel 4.2 Awb. Daarbij heeft de Rechtbank onder verwijzing naar de wetsgeschiedenis (*Kamerstukken II* 1994/95, 23 700, nr. 3, p. 60, nr. 5, p. 12 en *Handelingen II*, 31 januari 1996, p. 3662 e.v.) ook nog opgemerkt dat in casu van een subsidieovereenkomst geen sprake kan zijn, nu dat een onaanvaardbare doorkruising van de subsidietitel zou betekenen. Aan dat punt besteedt de Afdeling verder geen aandacht; zij stelt slechts vast dat nu er sprake is van een besluit tot subsidieverlening, dat besluit kan worden ingetrokken op grond van art. 4:48 Awb.

W. den Ouden